

AIGUA-FORTS

REVISTA D'ART

■ ■ ■ ■ I HUMOR

: SURT :

C A D A

QUINZE

: DIES :

10 CÈNTIMS

PRIMAVERA!

A som entrats a la Primavera! Oh Primavera!

Oh Primavera hermosa i divina, tu sola ets prou per a donar-nos un alè de benestar, de benaurança!

Aquest any et trobes, oh Primavera!, amb un nou estol de joventut que lluita titànicament per la redempció d'una Patria caiguda i arreconada! Aquest any, per això mateix, et trobem més bonica, més excelsa, més ufana!

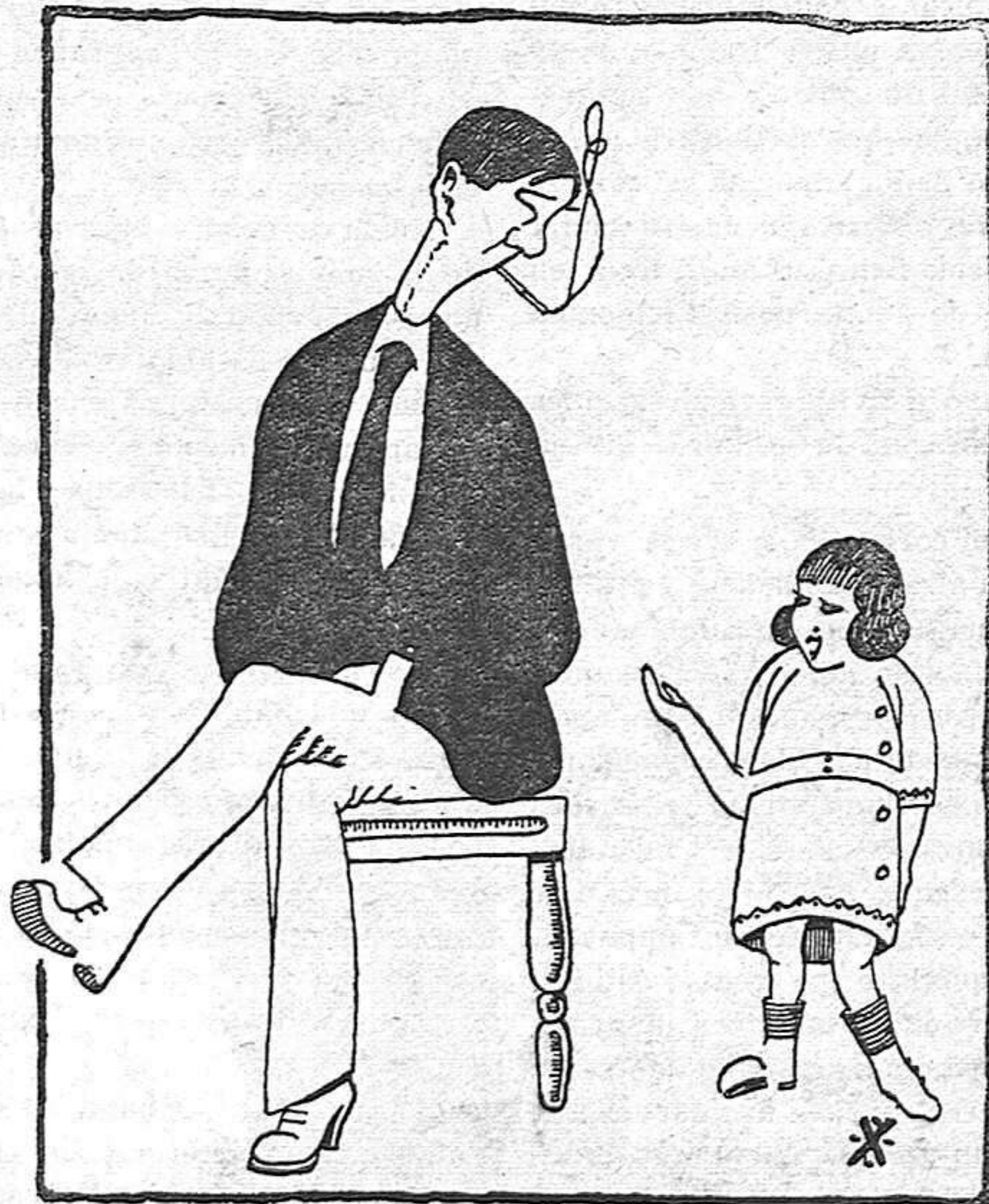
Oh, Primavera, hermosa Primavera! Ets tu i ningú més qui ens enca mines per esplendorosos viarany on s'hi recullen ideals espirituals i confortables!

Amb tu, els arbres mostren a nostres ulls amb alegria immensa, les primeres fulles; amb tu l'herba del prat pren el verd de l'esperança; amb tu el rossinyol dona a l'espai les notes dels primers cants deliciosos; amb tu, oh Primavera!, la Vida s'és tornada més bona, més suau, més noble!

Si aixís ets, glorifiquem-te, doncs, Primavera! Ja que representes i ets una renovació de la

vida, què hem de fer nosaltres, eterns optimistes, sinó entregar-nos a tu, dirigir les mirades a tu i pensar en lo que portes de vida? Oh Primavera, què n'ets de dolça!

Si fossim poetes, avui en motiu i en honor teu, vestiríem pomposament, afilaríem les notes de nostra lira i aniríem al poble a cantar les teves belleses, a cantar l'anyorada i esperada esplendidesa dels teus camps, a cantar les teves delícies.

— Papà: dongui'm deu cèntims per a comprar AIGUA-FORTS.
— Demanes més que'l Govern! Què... que també parla de tu, aquesta revista?

Et presentariem com a dona hermosa perquè'ls ulls del poble clavats a tu fit a fit, s'impregnessin dels sants ideals que dintre tu portes i aixís frissosos de la teva Bellesa i hermosura, buscarien en tots els tràngols de la vida, un consol, una complerta serenitat que difícilment poden trovar ara.

I si representes tot això, oh Primavera!, si ets la realitat d'una nova vida, d'un nou entusiasme vers la redempció que tant estimem, digan-se si no tenim dret a

agenollar-nos i pregar per tu, a besar els teus peus com a l'Ideal més gran, més pur i més sublim de la nostra vida!—R.

NOSTRA FEMENINA BUROCRACIA - - -

CONTRARIAMENT als qui la creuen element indispensable

de la vida gironina, mantes vegades havíem blamat de nostra ciutadana burocracia, per l'agre que'ns lleva de població catalana i el caient que'ns dona d'urbs provinciana.

Però «el món camina», segons va descobrir Pelletton, després de profundes cavilacions, i veu's-aquí que aquella primera aversió s'és quelcom canviada i a hores d'ara per més que no cantem ses lloances, no obstant la considerem tolerable.

I tot, sabeu de què ve? Doncs, de que l'actual burocracia gironina inclou una gaia feminitat que encanta. I és que no sempre la forinen empleiats orgullosos i vulgars escarnidors de nostres més sagrats amors, sinó que, mercès a Déu, bona part dels buròcrates actuals són persones correctes i estàn emmaridats i tenen descendència i descendència femenina i, senyors, quin bé de Déu de filles!

Per a que us en convenceu, us emplacem a tots, conciutadans i forasters a que vingueu amb nosaltres, en una festa dominical, a contemplar l'aparador de nostres damiseles, la nostra Rambla, en un d'aquells migdies assoleiats de començ de Primavera i després d'un *flirt* esquiu—que'ns deixarà ganes de més endavant *flirtar-les* detingudament, tal com se mereixen,—a les indígenes beutats que nostra ciutat estotja com flors d'exquisida flaira, us mostrarem en mig d'un enlluernament de sol, la nostra femenina burocracia deambulanta.

I per a millor percepció la dividirem en jerarquies i a l'avantguarda hi col·locarem la militar, i al seu davant el generalat.

Mireu: ara passa la qui porta el nom d'una verge catalana. La seva vivesa atraienta i la seva gentilisa encisadora us donaràn una sensació agradabilíssima, de gracia femenina, d'infantina dolcesa, d'ingenuitat captivadora. El seu somriure és el més triomfalment radiant dels somriures. Els seus ulls blaus i penetrants enyoren el blau del mar i el sol que torra i oviren més enllà de la terra ferma, atravessen l'estret i s'endinzen i reposen en terra africana. Allí, el brau militar aguanta, esperançat, les penalitats de la campanya, sens sentir la xardor d'aquell sol que crema i enlluerna, perquè encara perdura en ell la tebior manyaga d'aquell esguard pregonament amorós i la claror mirífica d'aquells ulls serens que, en uns capvespres tardorals, arruixaven, adorables i lluminosos, la seva faç; i en les seves temples encara hi dura el pessigolleig suavíssim que hi produien aquelles paraules de vida que uns llavis carmins li dedicaven. És amb ella la seva germana, qui du el nom de la Patrona d'Aragó, i en la seva gravetat senyorial hi entreveu-reu la placidés de l'ànima i en la melangia del seu mirar sembla llucar-s'hi tota una complanta.

En l'Estat Major podreu contemplar, amb tota la seva freda bellesa, la qui porta el nom de la Mística Doctora. Ni son còs, armoniosament arrodonit, ni en la marmoria pal·lidesa de la cara, ni en el brill dels ulls clars, però sempre enigmàtics, no hi endevineríeu pas una ànima d'artista, ànima que se us palesaria, amb art sublim, si conseguissiu sentir lliscar aquelles albes mans damunt les tecles del piano. Però l'art que estima i amb les emocions del qual frueix intensament, pot-ser és la causa de que menyspreui les del cor, tant, que estem segurs que'l seu esperit candorós, no ha sentit encara mai les inquietuts de l'amor. L'acompanya la seva germana qui, a pesar de la diferencia d'estat, també és per merèixer, i més d'un solter hi hà qui, atret per la severa arrogancia de la seva figura, no titubearia en passar a la categoria de *viudo consorte*. Amb elles và, la filla de la viuda, una xamosa nena angelical, fresca i gemada, viva, enfutimada i ajogaçada, qui parla ja, correctament, la dolça llengua catalana.

Entre la civil jerarquia veureu la qui du el nom d'una reina bíblica i és opulenta, atractiva i amable; és franca i decidida, d'un gest sobirà i d'un masculí coratge. Es passeja amb una de les seves germanes, el nom de la qual ensems que'l d'una santa ho és també d'una regió geogràfica, i encara que joveneta és alta i ben plantada, la seva cara és l'expressió napoleònica, amb uns ulls dominadors, i té'l pas ferm i el posat seriós.

En la jerarquia judicial, la qui respòn al nom de la més popular de les devocions marianes, té una gracia en el dir inimitable i sab reptar com en una acusació fiscal i a través d'uns ulls espurnejants s'hi veu traspuar una ànima delicada i un cor que ha de sapiguer tendrament estimar. Germana seva és aquella qui té per Patrona a la de Mèxic i és blanca com un glop de llet i flonja com un borralló de neu; de cos flexible i àgil en el dançar i de dolça veu cadenciosa.

Per a tancar aquest jardí d'odorantes flors ens manca una clau. Però, ja ens l'oferirà l'escarcellera. Nou vinguda a nostra ciutat, la rojor dels seus pòmuls, el seu aire escuterit, la seva cara joganera i el cos vincladís, desseguida han atret el *flirt* masculí, sobretot d'AIGUA-FORTS i qui sab si això ha esdevingut tant per la seva propia valúa com per la formosor que sempre irradià la primera amiga gironina amb qui l'hem vista anar, l'excelsa i ben-nostra, Carme Jordi.

Per a acabar i en honor de Girona. El fendòmen de l'influencia que exerceix en els forasters la nostra ciutat, per tot-hom ha sigut comprovat. No sabem que té la ciutat dels nostres amors, ni si és degut a la magestat del seu cel blau, o a la lluminositat del seu sol rutilant, o a la sanitat i fortalesa que'ns porta la travesia tramontana, o a les aigües de les seves fonts perlajantes, o a l'oreig acaronador que's filtre entre mig dels arbres de la esplèndida Devesa, o a la joliva

placidesa i colorit dels seus encontorns, el cert és que'ls qui venen a sojornar-hi, després de poc temps de fer-hi estada, adquireixen una elegant aristocràcia.

GRAC-GREC-GRIC

CALENDARI DE PRONÓSTICS AMOROSOS - - -

'ha acabat el patir. Aquí va'l

calendari de pronòstics amorosos que una noia presumida perdé en moments de descuit i que al trovar-lo nosaltres i gustar-ne el seu deliciós contingut oferirem publicar en aquestes planes per a que tot-hom pogués també fruir-lo.

Començarem pels pronòstics corresponents a cada dia del mes, que són:

- 1, paz. — 2, trabajo. — 3, una calumnia inesperada. — 4, alegría. — 5, tus días coronados de felicidades. — 6, recibirás un regalo. — 7, aflicción. — 8, consuelo. — 9, serás injuriada. — 10, serán constantes y verdaderas tus esperanzas. — 11, infelicidad. — 12, amor ardiente. — 13, te mandarán maldiciones. — 14, sabrás buenas nuevas. — 15, marchará una persona querida. — 16, serás adorada. — 17, te aguardan días felices. — 18, hablan bien de tí. — 19, las desventuras encima de tu cabeza. —

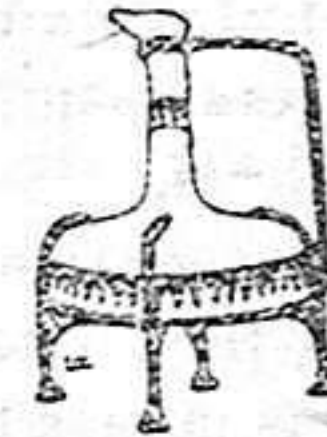
- 21, una persona querida, muy lejana, piensa en tí. — 22, dolor profundo. — 23, serás despreciada. — 24, buena fortuna. — 25, amor inesperado. — 26, recibirás carta. — 28, amor infiel. — 29, lágrimas y penas. — 30, traición. — 31, recibirás una fuerte impresión.

Fins aquí els dies del mes, els quals després de tanta pau i de tanta guerra, de tant amor i de tanta infidelitat, de tant treball i de tant gaudir, de tanta felicitat i de tant dolor, de tants regals i de tant enviar malediccions, de tant parlar bé com malament, de tant plorar i de tant riure, no podien acabar en altra forma que rebent una forta impressió.

An els anteriors segueixen els pronòstics per als dies de la setmana. I fixen:

- Lunes, trabajo. — Martes, declaración de amor. — Miércoles, visita. — Jueves, regalo. — Viernes, disgusto. — Sábado, carta. — Domingo, visita inesperada.

Encara hi haurà qui gosi dir que les noies de Girona estan enderreries i que s'avergonyeixen de tenir novio?

CATEDRAL

Sembla com un monjo, soñre l'horitzó aixecant al sol l'hostia desflorada del seu rosetó; i mentre, agenollada la Ciutat, esguarda la consagració.

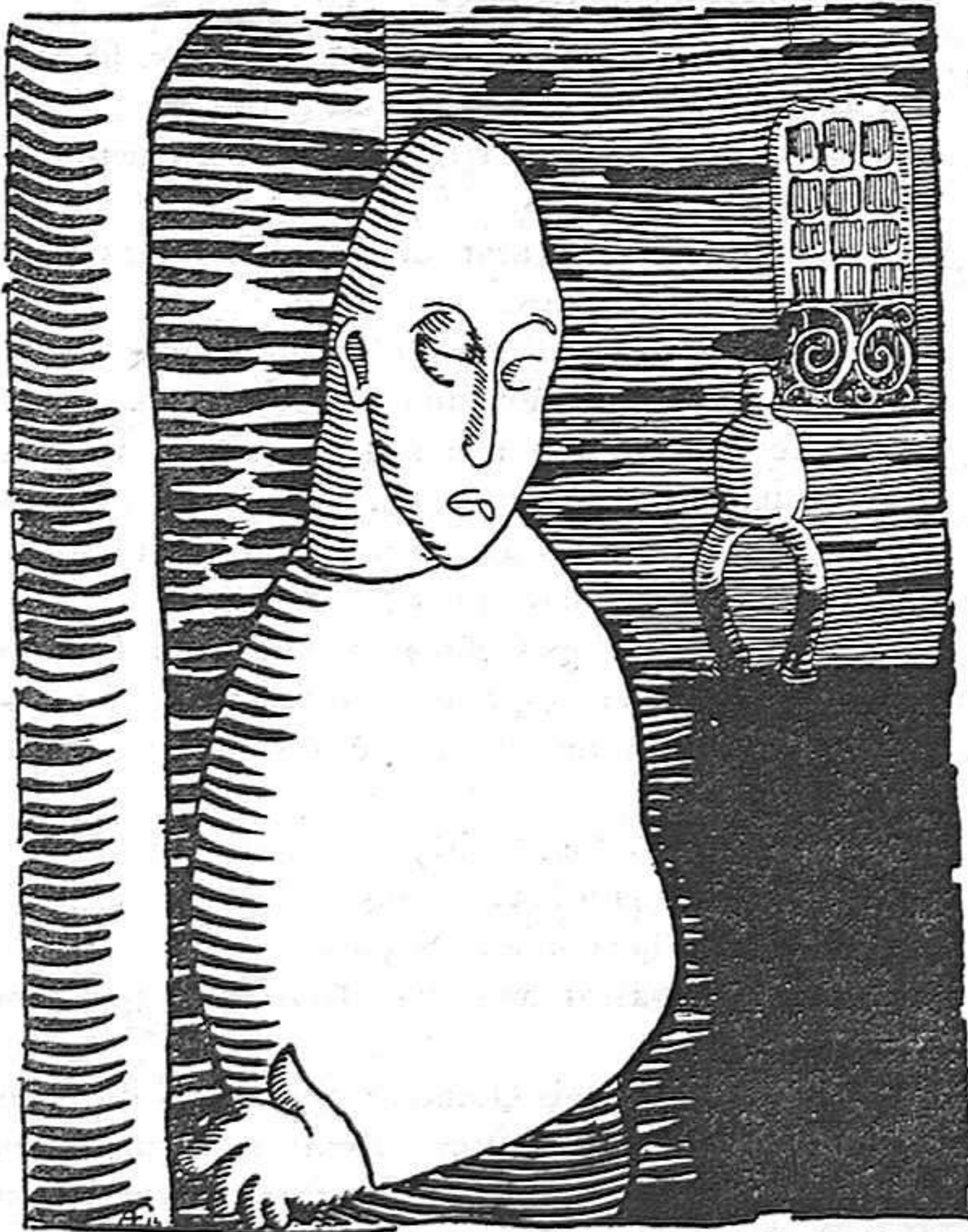
Anima de pedra, flor de devoció, tots els segles morts l'han tornassolada; i ella encara mostra la mateixa unció de la fe d'avans amb que fou creada.

Són iguals campanes que hi parlen, encar... Són iguals crepuscles els que veu passar...

I és l'ànima antiga, refrenant el vol, la que en el capvespre la fa transformar en una orga immensa, daurada de sol, ont resa l'ensomni son cant secular.

MIQUEL DE PALOL

Ciutat, 1914.

20, en el silencio de la noche un moreno piensa en tí. —

ATHENEA

Concert Matas

l'anunci del concert del violoncel·lista, el jove artista, en Ricart Matas, havia despertat entre l'element intel·lectual gironí, una grossa expectació; per això no és estrany que tot i havent-hi funció en el Teatre Principal, cines i diversions particulars arreu, es congregués en la sala d'«Athenea» una gran i distinguida concurrència. Això solzament ja fou un èxit per a l'artista.

Començava el programa amb la *Sonata en fa* de Gailliard que digué amb molta cura. En l'*andante teneramente* va ser ont ens va agradar més, puig les dolces que hi han, foren dites admirablement. Continuava *Elégie* den Fauré que fou molt ben intepretada.

La segona part era tota ella dedicada a Ricard Straus amb la *Sonata en fa*.

Amb la matieixa claretat que parlem al fer l'elogi, volem parlar ara a l'haver de criticar, de senyalar defectes.

Direm an en Matas que la *sonata* és una obra massa grossa i que no s'avé al seu temperament musical.

En l'*alegro con brlo* i *alegro vivo*, varem trovar a mancar una potentia interpretació, va desgranar-se tímidament, i no ens pogué convéncer. En canvi en *andante ma non tropo* ja fou una altra cosa; encara que no del tot bé, l'interpretació que hi donà ens agradà molt més que en les altres.

La tercera part començava amb el *Kol Nidrei (Cants hebreus)* de Max Bruch que digué molt bé. Seguí *Sur le lac* de Godard ont ens mostrà que sabia i comprenia l'interpretació que hi calia, i finalment les *Variations Symphoniques* de Boellmann, de qui, ho confessem sincerament, no havíem oït mai res i que'ns agradà moltíssim.

Resumint el nostre parer sobre la personalitat den Ricart Matas, hem de dir que ens trovem davant un

verdader artista que poseeix i domina la tècnica del cel·lo d'una manera absoluta i pot-ser per això, perquè està segur d'ell mateix, no's cuida prou d'identificar-se amb els autors que interpreta i això és causa que bonament li advertim, de que a voltes no's senti aquella emoció i sentiment que porten les obres dels diferents mestres que executa.

Si posa a cada obra l'ànima que'ls hi falta, les interpretacions guanyaràn i restaràn més acabades i arrodonides.

La senyora Matas de Ricart l'acompanyà al piano d'una manera magistral. Es mostrà una artista que sent més que'l jove violoncel·lista. El seu treball fou meritós, mereixent entusiastes i justificats elogis.

Nosaltres des d'aquestes planes els felicitem per l'èxit assolit j els hi desitgem una carrera plena de glories.

FA-SOL

TEATRE PRINCIPAL

Qa anat solidant-se l'impresió que ens causà la companyia, ja des de el primer dia, i avui volem dir ben francament que la companyia que actua en nostre colisseu no arriba a mitjanía, i lo que és pitjor encara, no estudia i es presenten a les taules sense estar compenetrats del paper que han d'interpretar.

Si la gent no havés omplenat el teatre haveren dit que no donava gust l'estudiar, però ara que nostre teatre s'ha vist concurregudíssim no té perdó i no poden donar cap excusa.

Anem ara a intentar una crítica de les obres estrenades aquests dies.

Como buitres és una comedia que en Linares Rivas no hauria pas d'haver firmada. Està tota ella mancada d'interès i té un primer acte que no val res. Aquells parents que'ns presenta no n'hi hà cap que estigui baix un caràcter sòlid i per lo mateix tots semblen fets d'una mateixa peça.

Al segon acte ja es veu més la ploma den Linares Rivas. Hi hà un diàleg que és molt florit i ben fet, que per nosaltres és lo millor de l'obra sense arribar a cosa definitiva.

L'interpretació força malament, presentant-se els actors, quasi en sa totalitat, sense saber res dels papers i apuntant l'orella a la corquilla.

Diurnenge passat anà *Nena Teruel* dels germans Quintero.

L'obra aquesta dels Quintero resulta lo de totes les d'aquests celebrats autors. Mentres se mantenen en un diàleg fresc i senzill, l'obra es riu fins arribar a plauer, però quan volen pensar més amb la galeria que no amb l'art que conreuen i giren al viarany del sentimentalisme, adieu Quintero!, que no semblen ells.

Nena Teruel, té un primer acte regular, passable; un segons acte deliciós, esplèndid i ben forjat, i un tercer acte dolent, absolutament dolent i ridícol.

La figura més ferma, més forta i ben trobada és, sens dubte, la de «D. Diego», feta amb una traça admirable; val per tota l'obra.

De l'interpretació sobresortiren les senyores Delgado i Soriano. En el tercer acte ens agradà el treball de la senyora Appeotti.

Dels actors, en de Romàn ens convencé de que quan estudià i vol, sab interpretar força bé els papers que se li confien. En canvi en altres obres ha estat desgraciat. En Javaloyes abusa massa dels tons melodramàtics i sempre força la nota greu, lo que dóna una impressió dolenta. Si no n'abusés tant, i admirable com està en el gest, ens donaria uns papers acabats i ben interpretats.

Diem-ho per punt final. Si la companyia estudiés, veuríem uns conjunts acceptables i el públic quedaria més satisfet.

PAQUITO

AIGUA-FORTS

cap altra ciutat del món se hi trobarien, com a Giro-

na, esperits tant saturats, no ja de pessimisme, sinó de malavolença, odi, enveja i intencions dolentes, si acàs ells no són pas consultats o no se'ls hi ofereix un lloc en la direcció de totes les coses.

Allí ont fins quan naix un infant ja es murmura i es suposa, sempre perversament; allí ont quan es funda una entitat, sigui recreativa, política o econòmica, ja es fixa el temps de la seva durada; allí ont quan s'obren les portes d'un nou establiment ja li cau damunt la sagnant sentència; allí ont es procura esfonsar tot lo que's fa i ofegar tot lo que's projecta, la sortida d'un periòdic, anc que aquest no fos més que quinzenal, sense que ells—els esperits corcats per les males passions—hi tinguessin intervenció, havia, per força, d'excitar-los i fer-los-hi pronunciar les consabudes paraules: *Un més de vida*.

I pensar que ja'ls varem senyalar an aquesta gent quan el nostre salut: «als que no feu ni deixeu fer i sou severos i implacables...»!

Altra fóra de la nostra urbs sense ells, eterns entorpidors de tota tasca noble i amarada de bona voluntat!

En tot hi hà d'haver únics. Ja se sab.

EL foot-ball s'extén com el tifus.

Places i placetes, carrers i carrerons, són convertits tots els dies en camps per al conreu d'aquest sport.

Allí ont se troven dos bailets, partit al canto. Les gorres i els mocadors posats a terra serveixen a meravella per a senyalar els límits de les portes. I vinga clavar cosses, de les que sovint se'n reparteixen an els vianants.

Ara ja no's necessiten les pilotes de cuiro que imposen els reglaments, per a jugar a foot-ball; fins les que per cinc cèntims ne donen dues o bé un parrac lligat esfèricament i hasta una baia de pedra, van a la perfecció.

I encara més: un d'aquests vespres havem vist jugar a foot-ball amb una bufa de posar greix, inflada.

Aviat serviràn de pilota... els riarencs.

Dos joves elegants parlen i diuen:

—Ha llegado Fulano.

—Si, ya le he visto, pero no se donde PONE.

Això ens recorda la següent frase d'un músic el dia del concert Benages a «Athenea»:—*Debido a las especiales condiciones acústicas del local, desde aquí se SIENTE mejor.*

Ara va bé!

UN regidor ha dit, sentenciosament, que AIGUA-FORTS és una revista per a les noies.

Si hauràn entrat al nostre Ajuntament les sufragetes?

EN la conferencia de l'arquitecte jardiner senyor Busquets a «Athenea», van haver-hi dues notes còmiques.

Per senyalar les projeccions, la Junta va fer-li ofrena d'una mitja cana i després eil feu servir el bastó que portava.

I pensar que un bon puntero no val més que una pela!

No és això tot; quan el senyor Busquets volia canviar de clixé, picava dos o tres copets a terra; seguidament en Masó feia dringar una campaneta (dolenta i oxidada) quin sò ens feia creure que erem en una esglesia.

Senyora Junta, cuideu d'aquests detalls!

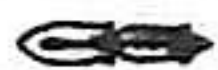
PER quina regla de tres el catalaníssim regidor del terç districte diu sempre *presupuesto o presupuestos?* Per quina raó? Per quin motiu?

TENIM el gust de fer coneixedors a nostres sotscriptors i llegidors que per ara no tenim cap òs trencat ni fóra de lloc. Ho diem perquè anava per aquestes taules de càn Norat, pregonant i dient que se'ns volia menjar, un jovenet molt mimat de casa seva.

ARRIBEN fins a nosaltres moltes queixes per l'Empresa del Teatre Principal, referent a que tres actes són pocs actes i, naturalment, menys entre-actes.

Argumenten que les nostres elegants no poden anar al saló de descans a passejar, a riure i a discutir amb el *novio*, les escenes de l'obra.

Trovem la queixa molt posada en raó i preguem al representant accedeixi a la demanda del jovent. Al menys en dies de festa!

PER a la *penya* de càn Perich.

Es diu *Pepito* i és pintò,
conegut de tot Girona;
e'l enrahona a tot-hora
argumentant sempre a tò.

EN l'exposició que actualment hi hà a «Athenea», de quadres i retauls antics, cada un d'aquests, té al costat un petit imprés ont es llegeix el nom del seu propietari, el segle i l'escola a que perteneix.

Per cert que després de trovar-hi: escola flamenca, rusa, valenciana, italiana, sevillana i catalana, varem restar sorpresos al veure un lleteret que deia *escola catalana del gas*.

Confessem que l'ignoravem. Però com en Coromina de Palafrugell és pèrit en aquesta materia, podria dir-nos si la coneix?

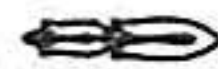
Perquè, la veritat, aquella lletra sembla d'ell!

FINS ara ens creiem que a Girona sols hi havien tres safreigs públics: el de Sant Agustí, el del carrer de les Hortes i el de l'Acequia.

Mes ara sabem que n'hi hà un altre, encara que sigui per a ús particular; és a la part de darrera del rec de nostre jardí de la Devesa.

Si no ho sabia el nostre Arcalde, pot fer-hi un tom que'ls aires són molt sans, i podrà comprovar-ho.

DIMARTS passat, en Miquel de Palol, obsequià a la Redacció d'AIGUA-FORTS, amb la lectura del seu drama *Cadenes*.

Nosaltres, a la vegada, brindàrem pel seu èxit, amb el nostre «Codorniu», begut en porró com en aquell temps de romanticisme, quan amb en Monsalvatje, en Camplà, en Barguñà i en Gironés redactava *L'Enderroch*.

VAREM anar a veure *Tenof i els seus gossos* i a taquilla ens trovarem que s'havien apujat els preus.

Quan una atracció és dolenta, i és més sovint que'l ploure, us heu trovat mai que a la taquilla havessin rebaixat els preus?

Senyor Martín, no abusi del públic que a voltes es torna esquerp. I pessiga!

POTINS

o'n tenim prou d'aquesta abundancia d'elegants de nostra Rambla, que som més afortunats.

unats.

No passa dia sense que alguna *forastereta*'ns visiti, i aquesta és, quasi sempre, de lo milloret de casa seva.

Durant els quinze dies que van de la sortida de AIGUA-FORTS, un estol de nenes dislocantes han visitat la nostra ciutat adorada.

De primer, unes de blondes com l'or, espirituals i delicades; elles hermostejen els clàssics carrers de Bagur, la patria dels Carreras i Sabater.

Després, unes verges de *Montserrat* i del *Remei*, les dues de Ventalló, que se n'han emportat les dolces mirades del nostre jovent.

Més ençà, una *Conehita* bruna, amb ulls negres i radiants, que l'*Andalusia Petita*, patria den Salvatella, guarda com una joia.

Més encara: una *Leonor* esculptural que amb arrogancia femenil, fa molts dies passeja per nostra Rambla. Es de la terra helènica, La Escala, car la seva testa *Afrodítica* i arrogant no pot pas enganyar nos. Al veure-la, dóna una sensació de magestat!

Dues nenes més, també de La Escala: les dues són elegants. L'una, la més petita, és ingenua i bonica; l'altra, bruna, és xamosa i alegre.

I això, sense comptar els aucells de pas que nostres ulls no poden tenir la gloria de *flirtar*.

HEM acabat aquest últim «potin» i unes notes soltes ens han posat un nom a la ment.

Serafina!, deia escrit en llàpici blau.

Si, de veritat, que val la pena.

Una estrella de primera magnitud, una gentilíssima nena, una Serafina que amb la seva figura, la seva original i estètica manera de caminar, la seva pose i l'esplendidesa del seu vestir, ens evocà dolces exquisides.

Envejarem aquells carrers de Torroella, on segurament passeja, qui sab si tot saborejant tendres paraules d'amor d'un promés encisat per llur bellesa i encant, i la volguerem per a Girona.

Aquí, a la ciutat, triomfà, i fins podríem dir quins eren aqueils tres jovenets que la seguiren, sortint del cine, per a veure on feia estada.

ALS amics i amigues que'ns pregunten frissosos qui és aquesta noia presumida que tant bé ha glosat el nostre company *Renom*, devem fer los-hi avinent que no és *fulana*, ni *sutana* ni *menguana*.

La noia presumida és el *símbol* on cada nena de aquests dolços indrets de Girona, hi té una part d'ella mateixa i per això no és estrany que totes es sentin al·ludides.

A CONCELLEM an aquella hermosa nena que invariablement ocupa una llotja de primer pis en les funcions de nostre Teatre Principal i al jove aquell de la *butaca*, no juguïn tant, l'un amb el vano i l'altre amb els binocles. A ella principalment que no amagi la cara sota del vano en el moment que ell l'enfoca amb els prismàtics, semblant que juguen a la *cuit*.

Ho diem perquè ells no's creuen ésser vistos, però no falta qui vigila i, certament, no voldríem que tot-hom n'hagués esment.

F EIA algunes setmanes que la trobavem a faltar i no sabíem ont era ni què se n'havia fet.

Ara fa alguns dies que torna a estar novament entre nosaltres.

Al veure-la, ella ha somrigut i nosaltres també. I li hem preguntat:

—I doncs, blonda amiga, on la feiem?

—A Figueres!—I ha deixat escapar un pregon sospir.

Barruntem que a la capital de l'Empordà el dia menys pensat se'ns la quedaràn...

E REN—i són—tres amigues, parroquianes constants de la nostra Rambla, qui sempre anaven juntes. Tenen un cor a posta per a glatir d'amor. Un dia, discretejant de llur sensibilitat, ens deia l'una que era d'una matèria molt esponjosa, l'altra d'una molt dúctil i la tercera d'una de molt forta i rebeca.

Ara, la primera és a una població de la costa llewantina, sol·lícita infermera d'un germà comvaléscent, bo i enyorant els *flirts* de la Rambla. Els ulls, encisadorament somniosos, de la segona, esguarden, gojosos, horitzons rosats i blaus d'esperança i des de que hi hà servei militar obligatori se sent, moderadament, militarista; perxò, sempre que passen els soldats surt al balcó, car ama la marcialitat i no pas la dels qui comanen, ni menys la dels qui, ufans, de vegades van amb sella. Allò del cor fort de la darrera fou un dir; perquè molt hauríem d'enganyar-nos sinó és la duresa d'una pedra que amb minç esforç s'esquerdaria i ja veurem com, el dia que s'esberli, aquell cor, ben pastós, destilarà, tot ell, un dolç licor d'amor, per al seu aimador.

A L'LELUIA!

Aquella magnífica i estupenda i magestàtica noia que tots coneixeu, torna ésser estimada, anc que, això sí, per un nou—i es diu antic—galant.

Aquella gentil parella que's va disoldre, s'ha refet i ara els enamorats parlen i es miren més que abans i s'estimen i s'adoren com mai ho havien fet. Fins ella juga embadalida amb el bastó de puny de plata d'ell.

Aquella ingenua i riallera gorrilla i el jove de la capa curta i de la capsa de xarol, amb visera, a la testa, han reanudat les declaracions amoroses, con-

vençuts de que no's pot enganyar a les passions quan aquestes són santes.

Al·leluia! Al·leluia! I que segueixi l'exemple.

C ONEIXEM a una senyora que per a alabar a la seva filla, diu invariablement:

—La meva noia és la *Menus* de Girona.

Deu ésser la *Menus...* de *Vilo*.

P ORTA dol, mes no en els ulls, clars com els estels, ni ens els llavis, rojos com el sol de posta.

La seva corpra cimbrejanta, té l'encís dels joncs que creixen als estanys.

Cervià és la seva patria.

Rendim tribut d'admiració a la gaia damisel·la que fa estada entre nosaltres, hostatjant-se a una casa de la Carretera de Santa Eugènia, on s'hi planten colls i punys.

U N estol de modistes, alegres i enjogassades com solzament elles saben ser-ho, per a celebrar la diada de la *mestressa* anaren amb aquesta d'excursió, l'altra tarde, al veí poble de Palau.

Ens trobavem a Palau gosant de la tranquil·la solitud dels seus encantats paratges, quan la vegerem de sobte interrompuda pels xiscles i rialles d'aquella joventut femenina que a nosaltres s'atansava.

Haguereu dit que allò era un col·legi en tarde de dijous.

A modo de distintiu oficial, cada modisteta portava un cartaronet penjant al pit ont s'hi llegia el nom de l'Academia a que perteneixien.

La *mestressa* també duia el seu cartaronet fixat al pit. Era un xic més gros i deia: *Mi Academia*.

Nosaltres, davant de l'*Academia*, ens descobrirem i saludarem reverenciosament...

NOTES D'ART

A QUESTA vesprada, a les 6 i mitja, monsieur Langlois

du Feu, professor higienista, donarà una conferencia sobre cultura física a la societat «Athenea».

—El proper dimars s'estrenarà al Teatre Principal per la companyia que hi actua, el drama titulat «Cadenes», original del pulcríssim poeta gironí i estimat amic nostre, en Miquel de Palol, i arreglat a l'escena castellana per D. Albert de Quintana i León.

—Ha mort a Maillane l'eximi poeta provençal i entrançable amic de Catalunya, en Frederic Mistral.

Ens unim al dol general que'l món de les arts i de les lletres sent en aquests moments per la pèrdua del geni creador de «Mirèio».

Redacció i Administració: Rambla, 29, ters, primera
 IMPREMTA DALMÁU CARLES & COMP. - GIRONA.

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

KIN-TONANTISSEPTIC
per a fer creixer el cabell

Perruqueria higiènica

J. FARRÉ Pujada del
Pont de Pedra**Cucurull--**

— SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

Francisco**Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

Celler Llach

VINS

COLLITA PROPIA

VINS GENEROSOS

CIUTADANS

Busquets i Llapart Ciutadans, 5 - Ferreries Velles, 6
GIRONA

Compra-venta de valors

Ordres de Borça

Negociació de cupons

Comptes corrents i diposits

Giros i canvi de moneda

TELEFONS: Urbá, 88. Interurbá, 53

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

Dalmáu Carles & Cie

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

No's fan regals

Genres purs

Preus econòmics

PROGRES, 21

Perruqueria Dalmau

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1, pral.

Raimonda Creuhet Berrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

La Flauneria d'en

Ramon Boix

es trasllada al

Carrer de les BALLESTERIES, 17

FARMACIA I
PERFUMERIA**La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI

Marcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

Francisco Solá

Optica i Joieria

CASA DE CONFIANÇA

RAMBLA